

עפ' 2175/24 - פלונית נ' מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

ע"פ 2175/24

לפני: כבוד השופט חאלד כבوب

ה המבקש: פלונית נ ג ד

המשיבה:

מדינת ישראל
בקשה לביטול צו עיכוב יציאה מהארץ מטעם
; תשובה
מיום 29.05.2024; התיחסות
מיום 09.06.2024; תשובה
מיום 17.06.2025

בשם המבקש:
בשם המשיבה:
עו"ד שני פוגודה

החלטה

1. לפני בקשה לביטול צו עיכוב יציאה מהארץ שהוטל על המבקש בהתאם להחלטת השופט א' שטיין בתיק זה מיום 29.05.2024.

הרקע וטענות הצדדים

2. הרקע לבקשת, בהתמצית, הוא כדלהלן. בית המשפט המחויז גזר על המבקש עונש של תשעה חודשים מאסר לרכיבי בדרך של עבודות שירות. המבקש הגיע ערעור על גזר הדין ובקשה לעיכוב ביצוע העונש. בשלב מסוים, המבקש חדרה להופיע לדיוונים שנקבעו בעניינה, והקשר בין ובין מזכירות בית המשפט נתקה. לפיכך, למען זהירות, ניתן ביום 29.05.2024 צו המונע את יציאתה של המבקש מהארץ. בהמשך, יציגה של המבקש הוסדר והוא חזרה להתייצב לדיוונים. בעקבות העורota של בית המשפט, שנשמעו בדיון בערעור לגופו, הוסכם על דחיתת הערעור ככל שהוא נוגע לרכיב העבודות.

עמוד 1

3. לאחר דברים אלו, המבוקשת הגישה בקשה להקלת בעונש לנשיה המדינה - זהה הורה ביום 19.05.2025 על המרת עונשה של המבוקשת ל-120 שעות שירות לתועלת הציבור לצד צו מבחן לשנה. בעקבות כך, הגישה המבוקשת את הבקשת דין לביטול צו עיקוב היציאה מהארץ.

4. לטענת המבוקשת, משעה שהתבטל עונש המאסר שנגזר עליה בדרך של עבודות שירות, שוב אין מקום להותרת צו עיקוב היציאה מהארץ על כנו. מנגד, המשיבה טענה כי החשש שמא המבוקשת תימלט מהארץ טרם ביצוע עונשה - עודנו בתוקף. לפיכך, לשיטתה, יש להותר את צו עיקוב היציאה מהארץ עד תום רצוי עונשה של המבוקשת. לעניין זה הפניה המשיבה לסעיף 48(א) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996 (להלן: **חוק המעצרים**), שלפי לשונו מאפשר לקבוע תנאים על מנת "שהמשוחר יתייצב לחקירה, לדין במשפטו או בערעור, או לנשיות עונשו, בכל מועד **שיידרש**". לשיטת המשיבה, הוראת החוק אינה מבחינה בין סוגי העונשים השונים, ועל כן אין מניעה לקבוע צו איסור יציאה מהארץ כדי לוודא התיאצבות לעונש של של"צ.

דין והכרעה

5. הדין עם המבוקשת.

6. סעיף 48(א) לחוק המעצרים עוסק בתנאי השחרור בעורובה שאוטם יכול בית המשפט להטיל ביחס למי ששוחרר בעורובה. ברם, סעיף זה אינו עונה על השאלה אם רשאי בית המשפט לשחרר בעורובה, כאשר מطبع הדברים, חוק המעצרים דין במצב העניינים שבו טרם ניתן פסק הדין הסופי. מענה לשאלת האמורה מצוי בסעיף 44 לחוק המעצרים, הקובע כי בית המשפט רשאי להורות על שחרור בעורובה של "חווד שטרם הוגש נגדו כתב אישום, נאשם או נידון שערעור תלוי ועומד על פסק דין, והוא נתון במעצר או במאסר" (סעיף קטן (א)), או של "נאשם או [...] נידון, שערעור תלוי ועומד על פסק דין [...] אף אם אינו מוסמך להורות על מעצרו [...]" (סעיף קטן (ב)).

7. לצד זאת, סעיף 87(ג) לחוק העונשין, התשל"ז (להלן: **חוק העונשין**) מאפשר לבית המשפט להורות על שחרור בעורובה או בתנאים אחרים של מי שנכח ביצוע עונשו; ואילו סעיף 51 לחוק העונשין קובע כי "עובד שירות לא יצא מהארץ במהלך תקופת עבודות השירות, אלא באישור הממונה".

8. בעניינו, כעולה מבקשתה שהוגשה, ביום 20.05.2025 בוטל צו עיקוב היציאה מהארץ שהוטל על המבוקשת על-ידי שירות בתי הסוהר. זאת, מהטעם שלא תלוי ועומד נגדה עוד עונש מאסר בדרך של עבודות שירות, ועל כן סעיף 51 לחוק העונשין אינו מונע את יציאתה מהארץ. כמו כן, מטעמים ברורים, המבוקשת אינה עומדת באף אחת מהנסיבות המפורשות בסעיף 44 לחוק המעצרים או בסעיף 87 לחוק העונשין. על כן, אין עוד מקום להותר את צו עיקוב היציאה מהארץ שהוטל עליה.

9. לא לモתר לצין, כי החשש שמא אדם יימלט מהארץ אך על מנת להימנע מעונש של של"צ - אינו מובן מalias כלל. על כן, ומאחר שהחופש לצאת מהארץ הוכר בזכות יסוד במשפטנו (סעיף 6(א) לחוק יסוד: כבוד האדם וחירותו), קיים היגיון רב בקביעה שלפיה אין להותר צו עיקוב יציאה מהארץ נגד מי

שדיינו נגזר, באופן סופי וחלוט, לעונש של של"צ (ראו והשו: ע"פ 4796/15 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 6 (22.12.2015)).

10. אשר על כן, הבקשה מתקבלת ואני מורה על ביטול צו עיכוב היציאה מהארץ שהוטל על המבקרים.

ניתנה היום, כ"ב סיון תשפ"ה (18 יוני 2025).

חאלד כבוב
שופט